

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5923/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Дамјановић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић адвокат из ... и ВВ из села ..., чији је пуномоћник Вељко Перовић адвокат из ..., ради утврђења ништавости и неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2315/20 од 11.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2315/20 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 981/19 од 23.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је предуговор о промету непокретности од 04.07.2014. године, закључен између туженог ББ као продавца и тужиоца АА као купца ништав и да као такав не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да на име неосновано примљене капаре тужиоцу исплати износ од 10.000 евра у динарској противвредности са каматом коју за евро прописује Европска централна банка почев од 05.07.2014. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да на име неосновано примљеног износа за легализацију тужиоцу исплати износ од 1.000 евра у динарској противвредности са каматом коју за евро прописује Европска централна банка почев од 05.07.2014. године до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ВВ да на име неосновано примљеног износа за посредовање тужиоцу исплати износ од 600 евра у динарској противвредности са каматом коју за евро прописује Европска централна банка почев од 22.03.2016. године као дана подношења тужбе до коначне исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 310.800,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2315/20 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и пресуда Основног суда у Крушевцу П 981/19 од 23.06.2020. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ благовремено је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношња тужбе.

Тужба у овом спору ради утврђења ништавости предуговора о промету непокретности и исплате новчаног износа на име неосновано примљене капаре и неосновано примљеног износа на име посредовања, поднета је дана 22.03.2016. године. Вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби је 1.392.000,00 динара, што одговара противвредности од 13.921,23 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора у побијаном делу очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**